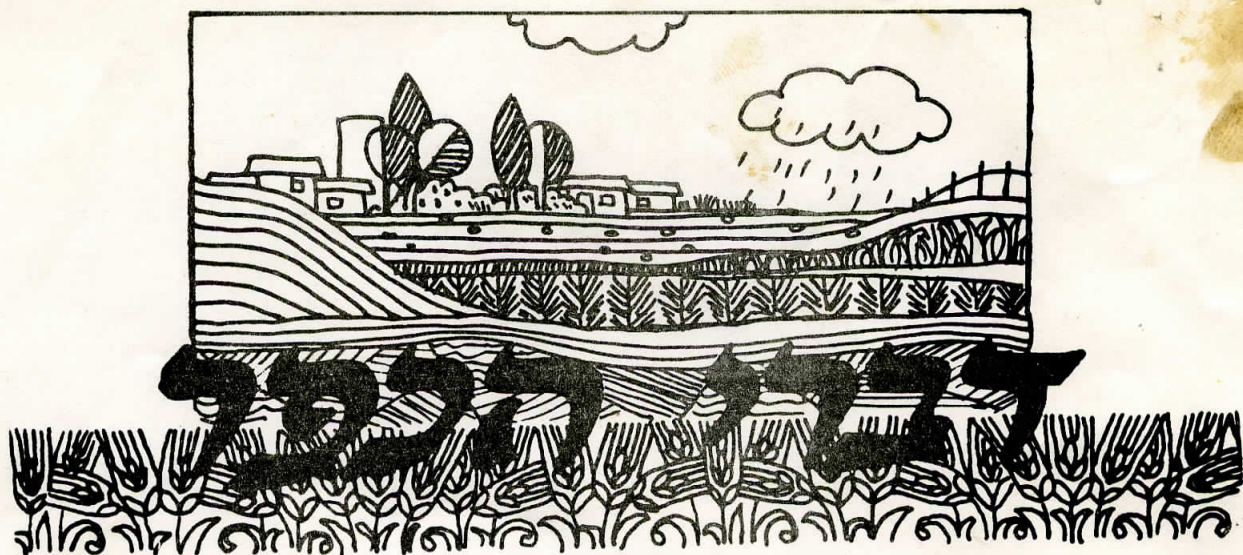

ללמוד
אפשר -

בכל גיל
ובכל
צורה

מספר 1166 הי באדר תשי"ז 2.3.90 כפר השרון עלון פנימי - לא לפרסום

י מ י - ה ו ל ד ת

4.3. צחי פרנקלין
קרני פוקס
ירדן ינטיס

5.3. תמר וולפין

6.3. ליאון וולר (נכד משפ' מ. כהן)

7.3. שי ויטהם
איתן משיח

8.3. מיכאל ארנברג
דרור קולינס
ענר ניצן

נעה אורן (נכדת משפ' ריינס)
ארבל בידק (נכד משפ' אב)

9.3. מיכל סגל

קטי גולדברג
ג'ניס בן-חיים

10.3. פרנקי גליק

י מ י - נ י ש ו א י ן

7.3. איליין ואלון איסטון

10.3. גליה ויונתן טוביס

ל ת ל מ י ד י ה מ ח ז נ ר ה ח ד ש
ש ל א ו ל פ ן " א ו ר ן "

ב ר נ ך ב ו א כ ם
ל ב י ת נ ו !

מה נשמע?

* כן, כן - ירדנו פעמיים (יום אחרי יום) לבית-הקברות השבוע - פעם לגילוי המצבה של איזי דיבון ופעם ללוות את אביה של טוטסי למקום מנוחתו. כנראה נכנסנו לשלב הבא בחיינו. רק שזה יקח עוד הרבה זמן!

* חדשות טובות? - כן, בוודאי. יונתן ליפשיץ עבר מבחן במתמטיקה בציון 100! כל הכבוד, יונתן. מה המבחן הבא?

* הקאסינו! כל יום ו' באים לקחת 3 סטים של משחקים וכל סט כזה מביא לנו 300 ש"ח, נקי. לפני חודש קיבלנו הזמנות בלי סוף וג'ודי מצפה שיהיה כך גם החודש. הקאסינו נשלח בלי ליווי ומוחזר עם התשלום. מאחלים לכם, ג'ודי ושות', שנה מלאה הזמנות שאולי תצטרכו לבנות עוד קאסינו...

* סבא זסבטא ריינס, רחל ושלושת הילדים מתקדמים לאט לאט אחרי התאונה, אך יש עוד הרבה כאבים. הדבר הטוב בכל העניין הוא שרחל, שנהגה במכונית, הצילה את המשפחה, כשפתאום הופיע לפניה בהג מטורף. מאחלים לכם פחות כאבים והחלמה מהירה.

* שינויים בעבודה במפעל? כן. סיפרו שעמליה היא מנהלת היצוא במקום אדי. מיכי חייט יחליף את לס, שהיה אחראי בחדר העיבוד 15 שנה. לס יעבוד בהרכבה. רוי בוסקילה יעבוד בחדר העיבוד, אחרי 10 שנים בחקלאות. אד טלברג יהיה אחראי בחדר ההרכבה. השבוע יצאו בענייני המפעל - אורי שובל לאירופה ובני ויוסי לארה"ב.

* ראייתם חברה עם חיוך (למרות הכול) שמסתובבת קצת כל יום ליד חדר-האוכל? כן, זאת דוריס, המחלימה אחרי ניתוח גב. דוריס, המשיכי כך - טוב לנו לפגוש אותך בחוץ.

* שמענו מוועדת הבנים:

(1) התגייסו בזמן האחרון: ירדנה ש., דרור ק., דנד ת., זוהר ד., פנינה ו., סמדר ו. חבר'ה, תעברו את זה בקלות! נשמח לראות אתכם כל פעם בבית, חזקו ואמצו!

(2) אילת, החברה של אבנר מנג'יגורסקי, מצטרפת אליו פה. ברוכה הבאה לביתנו.

(3) בקרוב יתחיל מנהג חדש - יחלקו דפי קשר של ועדת הבנים, כך שכולנו נדע מה קורה בשטח הבנים.

(4) "שבתה" - כל שבת ייפתח המועדון בשעה 13.00 לכל מי שרוצה לבוא (הגיל לא חשוב!) יהיה קצת כיבוד, לפעמים גם יהיו שיחות (מאורגנות ע"י ועדת הבנים). הנה זאת הזדמנות להיפגש על כוס תה.

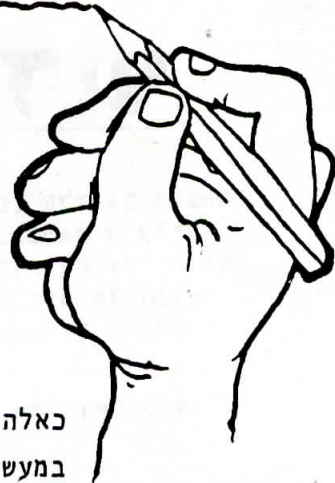
לכל החולים - החלמה מהירה!
לכל הבריאים - תישארו כך!

שבת שלום! שבוע טוב!
חבר'ה, פורים מתקרב?!

שלכם - נטע

נ.ב. שחקני הברידג' שלנו חזרו עם מספר הישגים נאים מהפסטיבל הבינלאומי השנתי, שבו משתתפים כל טובי השחקנים מהארץ וכמה עשרות מחו"ל, ביניהם אלופי ארצותיהם. במיוחד אפשר לציין את המקום ה-20 שתפסו שלופה ואדי, והמקום ה-31 שתפס הנרי ש., בתחרות המרכזית שבה השתתפו.

זה מצפיר לי

כבר הרבה זמן שאני רוצה להיזכר ולהזכיר את העניין, אך בלחץ המאורעות, עד היום לא עלה הדבר בידי. והנה עכשיו התגלגלה לידי זכות גדולה, לומר תודה לחבר שלקח על עצמו יוזמה והפעיל מערכת התנדבותית, וכל זה בלי שאף אחד ביקש ממנו לעשות את זה. דברים כאלה בעולם הגדול יכולים להסתיים במלחמת-עולם או במעשי רצח המוניים. אך כאן, בקיבוצנו שבמרומי התל מתחת לטופה, יצא רק טוב.

טוב, אחרי פתיחה כל-כך נמרצת אתם כבר מתים לדעת במה מדובר. אז הנה זה בא: אני רוצה להודות לאילן המאירי, שמינה את עצמו להיות במשך החודש שחלף "ישר-החושך" ובעזרת "מלאכי-החושך" הקטנים שלו (ואני ביניהם) דאג לכך, שנשמור כולנו על רמת צריכת החשמל שהתחייבנו לצרוך. על-ידי כך שהשיג את מתנדבי החושך שלו מנע מן החברים לשפוך את זעמם הצודק - אלא מה - על חברי החשמליה, שנצבו לבדם מול חרון-אפס של החברים, ששכחו כבר מה זה לראות "ערב חדש" מההתחלה עד הסוף וכ"ל "80 יום מסביב לכדור הארץ". בכל אופן, השבוע בסתיים העניין ואנו כולנו יצאנו מחושך לאור גדול. וכל מה שנותר הוא לחזור ולומר - תודה, אילן, שאתה לא רק צועק. ועכשיו לעניינים אחרים. השבוע התקיימה הפגישה הראשונה עם פסח פריד מהתק"ם ומהחותרים ב"נושא ההסדר". נפרשה לפניו ההתארגנות של כפר הנשיא, שנמצאת עדיין במצב של התגבשות. פסח, בסוף הישיבה, אמר מספר דברים, שלדעתי חשוב להביא לפני החברים את חלקם. פסח אמר, שחשוב להבין שאם לא נבוא לידי הכרה או הבנה שתקופת הריפוד נגמרה, לא יהיה קיבוץ. צריכים לפעול מתוך אינטרס להעלות את מספר המפרנסים, וחשוב מכול שאין לכך הרבה זמן. צריך לפעול בנחישות ובכוח על ציר זמן קצר, ולעשות הרבה דברים משמעותיים. מי שלא ינצל את הזמן הקצר העומד לרשותו, יפול. עד כאן דברי פסח. כמובן, המשמעות היא שזמן החסד שמוענק לנו הוא בין שנתיים לשלוש ושבהן נצטרך לעבור שינויים גדולים, אך נצטרך גם לגלות הרבה סבלנות ואורך-רוח איש לרעהו, ובאמת להטות כתף למאמץ הגדול הזה על הישרדותנו.

משפט חכם: "פעם היו שורדים בשביל לחיות. היום חיים בשביל לשרוד." המשפט הנ"ל נכתב מפני שחשתי שצריך לסיום איזה משפט מוחץ עם הרבה רושם, שגם אומר משהו על משמעות החיים וגם מתאים לרציבות של התקופה נלענבדה, שהחיים אף פעם לא יהיו עוד כמו שהבטיחו לנו כשנולדנו. ככה זה.

וכמו תמיד, את שאר הדברים ששכחתי אנוסיף בפעם הבאה.

ד ו ד ו

לחדש את הישן, ולקדש את החדש

פ י ת ר נ נ ל צ ר נ ת ה ק י ב נ ו ץ

הקיבוצים חיים בפחד. זה לא רק בגלל הבילינגנים שחייבים לבנקים, אלא גם תוצאה של איבוד המשמעות באידיאולוגיה של הקיבוץ. הנוער של היום לא חי בהשראת הרעיון הציוני או החלוצי של הוריו. הוא לא מעוניין בחיים צנועים ובהסתפקות במועט - הוא חומד אותה רמת חיים, כמו בני דודו בעיר. אני לא בא בביקורת על הערכים של הנוער שלנו בקיבוצים. טענתי היא, שאם לא נודה במציאות הזאת ולא ננסה להתמודד איתה, עתיד התנועה הקיבוצית בסכנה.

איך אפשר לנצל סכנה זו לטובה, תוך כדי חיזוק ושמירה על ערכי הקיבוץ? בואו נדמיון לעצמנו:

א. שבוע עבודה בן 5 ימים, בו בזמן שהמשק (הרב-גוני) עובד על שבוע של 7 או 6 ימים, עם 2-3 משמרות במפעלים.

ב. חופש שנתי בן שבועיים בקיץ וחופש בן שבוע בחורף (להתרענן מהעבודה).

ג. "בנוסעים" מבוססים על רווחים (אין רווח - אין בנוס), בנוסף לתקציבים לשימוש החבר כראות עיניו.

נשאלת השאלה, שאם הקיבוץ בצרות כספיות, האם לא מוקדם לחשוב על שבוע עבודה יותר קצר, יותר חופש נשעות פנאי ויותר כוח-קנייה לחבר הפרט? מצד שני, האם נוכל לצפות בעתיד רק להידוק החגורה וקמצנות בלתי פוסקת, שממילא לא יפתרו את הבעיות הכספיות הגדולות של התנועה? למעשה, הצעירים יכולים למרוד ולעזוב, כי הם לא רוצים את האתגר של החזרת החובות של הוריהם.

הצעד ההגיוני, ולדעתי הבלתי-נמנע, הוא שהקיבוצים יתאחדו ליחידות כלכליות-חברתיות יותר גדולות, וכך יצליחו לעמוד בתחרות עם גורמים אחרים בארץ ובחו"ל. לכן אני מציע שב-4-6 קיבוצים, בקירבה גיאוגרפית סבירה, יתאחדו ל"יחידות-על" כאלה. בנוסף, צעד כזה צריך להיעשות כלל-ארצית, כך שכל הקיבוצים בארץ ייכללו בהסדר כזה, שיורכל גם לאפשר השקעות של גורמים מחוץ לקיבוץ, במקום שזה נראה כנחוץ. בשיטה כזאת תוכל התנועה הקיבוצית להפוך לתנועה עם אפשרויות כלכליות נרחבות שיובילו אותה בעתיד למצויינות, שהיא היתה רגילה לה בעבר.

האיחוד הזה יאפשר חלוקה מחדש של שטחי חקלאות, כך שצוותים קטנים יותר יאיישו את הענפים החדשים בצורה יותר יעילה. יהיה פחות צורך בהשקעות בציוד ומיכון וכתוצאה מכך יוגבר הייצור ויהיו יותר רווחים, בגלל הריכוזיות. תפיסה זו תופסת גם לגבי בעלי-חיים. למשל, מכון תערובת אחד יוכל לספק את צורכי מגדלי העופות ביחידת-העל; את צורכי הלו-לים לביצים, או מגדלי ההודים ביחידה. רפתות ודירי-צאן יתאחדו ויאוישו ע"י צוותים מצומצמים, אך יעילים, לאחר האיחוד. כוח-האדם המשתחרר ינוצל בענפים חדשים, בשירותים ואחזקה של הקיבוצים השונים, ומעל לכול - במפעלי התעשייה השונים ביחידת-העל. רצוי מאוד שמפעלים אלה ירוכזו עד כמה שאפשר במרכז אחד. מאגר עבודה גדול יימצא עכשיו פנוי לניהול ואיוש הצרכים השונים וגם לעבודה במשמרות במפעלים השונים. נעודד גיוון תעשייתי, אך רק בפרוייקטים המבטיחים רווח. תהיה אפשרות תמרון מספיקה כדי לחסל מפעלים כושלים וכך לאפשר פיתוח של המוצלחים.

אפשרות נוספת: יוצאי צבא יוכלו לעבוד ביחידות-על, הפעם בעד תמורה, כדי להרוויח את הדרוש להם לשנת החופש המיוחלת. הם יבואו על סיפוקם ומצד שני הם יהיו כוח-עבודה משמעותי.

איך תנוהל היחידה המורכבת הב"ל?

אני מציע שכל קיבוץ יבחר מרכז משק משלו שיישלח למועצת מנהלים של יחידת-העל. מועצת המנהלים תבחר יושב-ראש. כל החלטה תתקבל בהצבעה, לפי רוב קולות. מדובר פה בניהול הצד הכלכלי - המשק החקלאי והתעשייתי. כך תושג אוטונומיה בסקטור הזה, שהיא חיונית לניהול המשק. החלטות שבהן דרושה הצבעת כלל החברים ייעשו בקלפי, אם אין פיתרון לאסיפת כל החברים של יחידת-העל.

(המשך בעמ' 6)

(לחדש את הישן - המשך)

השיטה הזאת מתאימה גם לאגף השירנתיים. למשל, מנסך מרכזי בקיבוץ אחד יוכל לשרת ולתחזק את צי הרכב של כל הקיבוצים. ענף זה יוכל גם לחלק את כלי הרכב לצורכי העבודה ולצרכים פרטיים.

דוגמה אחרת: אפשר להקים שירות הסעות לחברים מהקיבוצים השונים לעבודה במקומות שונים, לפי צורכי הענף וכמו-כן לצורכי בילוי ולמטרות פרטיות. דוגמה נוספת: הקמת מגבון לריכוז קביות ומחסן משותף, שיספק את צורכי הקיבוצים (מלבד התעשייה). יתר על כן, יוקם מטבח משותף שיספק ארוחת-ערב גדולה לכל הקיבוצים. ארוחות-בוקר וארוחות-צוהריים קלות יוכנו ע"י צוותים קטנים בכל קיבוץ, שיקבלו את המצרכים מהמחסן המשותף.

בגלל המאגר הגדול של כוח-אדם, שיווצר בכל יחידת-על, תהיה אפשרות להקמת עסקים חדשים. פרויקט כזה יכול להינתן מרכז קביות גדול ("קניון") על כביש ראשי בקירבה לאזור ההתארגנות. קניון זה ישרת את התושבים באזור ותיירים.. אם צריך יכול חלק מה-עסקים להיות זיכיון לגורמי חוץ או בבעלות משותפת של הקיבוצים עם משקיעים מבחוץ.

האתגרים שיווצרו מהתארגנות כזאת ידרבנו חברים להתפתח ומנהיגים ומנהלים חדשים יקמו מתוך המערכת. התארגנויות גדולות, כמו שתוארו לעיל ושיפעלו בכל הארץ, יהיו גורם כלכלי חשוב בשוק החופשי הארצי, שיש להתחשב בו. למעשה, התארגנות עם עוצמה כזאת תוכל לפרנס פרויקטים שונים, בלי סכנה ממשית להתארגנות. כמו-כן, המועצות האזוריות הקשורות ייהנו מההתחדשות הזאת בקיבוצים. כל האזור יוכל לתרום לשיפור המצב הכלכלי הארצי.

המירקם החברתי בכל קיבוץ ישתנה מאוד ע"י השינויים האלה. הניידות ממקום למקום תשתפר והקשרים החברתיים בין הקיבוצים יהודקו. יהיו אפשרויות תעסוקה נרחבות ובהרבה מקרים לא יעבדו בקיבוץ-האם שלהם. חברויות חדשות יתפתחו והשקפות עולם של החברים ישתנו.

נצטרך לכתוב חוקה שתפרט מהי חברות בהתארגנות החדשה והמורכבת הזאת. חוקה כזאת חייבת לאפשר המשך קיום הערכים שהקיבוץ מבוסס עליהם, אך תכלול חזון לעתיד פתוח ורחב אופקים.

זיכרו: "אם תרצו אין זו אגדה".

גרשון שרק
(תרגום: שרה ד.)

בית הספר להשכלת מבוגרים

מה אומר לכם המושג "מכללת תל-חי"?
בשבילי, בכל אופן, הצטיירה עד היום קבוצת מבנים בצפון הרחוק, ששם אפשר ללמוד
אומנויות באופן חלקי או במכינות למיניהן לקראת לימודים אקדמאיים - אה כן, גם איזה
חוג לגימלאי האזור פעם בשבוע, גם הקורס למטפלות של רות גפן...
אחרי השיחה עם ג'ק (יצחק) גולן אני מבינה, שהנתון היחידי שברשימה הנ"ל, העומד
ללא שינוי, הוא "הצפון הרחוק".

"זהו מוסד חי, דינמי ומתפתח, וכל אינפורמציה שאמסור לך היום כבר תתישן עד
לשבוע הבא", אומר ג'ק.

- ובכל זאת?

"המכללה מורכבת מ-9 מסגרות לימוד - כל אחת עצמאית והכול תחת ניהולו של ולנסי
(כפר גלעדי). מובנה של המילה "עצמאית" הוא חופש לתכנן, לדחוף, לבצע. המשותף בין
כל מנהלי "בתי-הספר" הוא אופי של יזם, ופילוסופיה האומרת כי ההשכלה היא המטרה
החשובה ביותר של החברה האנושית בימינו."

האגפים הם:

(א) השלוחה האוניברסיטאית (קורסים מאונ' חיפה, ירושלים והאונ. הפתוחה).

(ב) בית-ספר למכינות.

(ג) בית-ספר להנדסאים.

(ד) מכון לאומנויות.

(ה) מכון לתקשורת.

(ו) יחידת מחשבים.

(ז) המרכז למחנך (קורסים, סדנאות, ימי-עיון).

(ח) בית-ספר למחוננים (לתלמידים מכיתות ד'-ט', עם אפשרות לבוגרים להמשיך במסגרות
אוניברסיטאיות לקראת תואר).

(ט) בית-ספר להשכלת מבוגרים.

האגף האחרון ברשימה הזאת הוא ה"ביליבי" של ג'ק.

- איך הגעת למישרה הזאת?

"לפני כשלוש שנים שמעתי שמחפשים אדם שמוכן לפתח את הנושא של השכלת מבוגרים,

כלומר לימודים אחרי שעות העבודה.

לא סוד הוא שמעבודתי במפעל לא רווייתי נחת, בעיקר מפני שלא הרגשתי שיש עידוד
להוציא את יוזמותי אל הפועל. סברתי כבר אז, שאם כל עובד במפעל יהיה בעל-מקצוע בקנה-
מידה עולמי, נוכל להגיע ליום-עבודה של \$ 1,000, לרווחת כולנו. ועד היום אני מרגיש
שיש כאן מחדל שלנו, שלא הצבנו את ההכשרה המקצועית וההשכלה הגבוהה בתור ההווה המר-
כזית של החברה הקיבוצית. כואב לי, שאת ההכנסות שהצלחתי להביא למכללה, לא יכולתי
להביא למשק שלי.

אז, לפני שלוש שנים, ניגשתי למנהל של המכללה ומצאתי אדם שאומר: 'כעת יש רק
התחלה של פעילות. קח את הנושא ותעבד אותו בכל דרך הנראית לך. תיזום, תפעיל, תפתח;
יש קהל פוטנציאלי, יש עתיד.' זה משך.

(המשך בעמ' 8)

(בי"ס להשכלת מבוגרים - המשך)

- במה התחלת?

"כשהגעתי למכללה היה אדם אחד עם משרד, מזכירה ומכונות והפעילות הכמעט יחידה באגף היתה 'בית-ספר לווטיקי הגליל', עם 80 תלמידים. היום הוכפל מספר התלמידים פי כמה (עם עליית הכנסות בהתאם), בלי להגדיל את מספר העובדים. פתחנו מספר קורסים נוספים, שהשובים בעיניי מאפשרים לימודים מקצועיים אחרי שעות העבודה.

הדגש הוא על קורסים לניהול ומינהל - קורס בסיסי לניהול

שיווק ואומנות המכירה

ניהול העסק העצמאי

מזכירות, מנהלי חשבונות, ועוד.

יש גם קורסים למדריכי טיולים מקצועיים ולימודי שפות ברמות שונות. בכל המגמות האלה לומדים השנה כ-600 תלמידים, ועוד רבים בימי-עיון וקורסים קצרים."

- ומה התוכניות לעתיד?

"אני רואה את השנה הבאה והבאות אחריה בסימן של שבוע עבודה של חמישה ימים ועל יום פנוי נוסף אפשר לבסס תוכניות רבות, שיתנו אלטרנטיבה מעשית ומועילה לאנשים, שיש להם סוף-שבוע ארוך. אני מתכנן מיכלול של קורסים קצרים וסריות של הרצאות להעשרה כללית. כמו-כן הייתי רוצה לפתוח חוגים להשלמת השכלה למבוגרים וגם לאנשים צעירים יותר.

הנושא השני העומד על הפרק הוא 'קתדרה ליזמות'. המטרה היא להכשיר את אנשי האזור להעניז נליזום מפעלים כלכליים וחברתיים, במסגרת הקיבוצית והאזורית. השנה הבאה תעמוד גם בסימן קליטת עלייה, ולכן אני מתכנן אולפנים לעברית בכל הרמות וקורסים להסבה מקצועית.

בסינן אני רוצה לציין, שכל המפעל הזה תורם גם רבות לאינטגרציה האזורית. רק 50% מהתלמידים הם קיבוצניקים והלימודים המשותפים מקרבים בלי ספק את הסקטורים השונים."

- אם תסלח לי על השאלה במישור האישי - מהי השכלתך?
"אני בעיקר אוטודידקט. יש לי השכלה תיכונית לא שלמה, קורס חד-שנתי בסמינר הקיבוצים למורים לילדים עולים, ואי-אלו קורסים באוניברסיטה הפתוחה."

ג'ק מסכם את השקפתו בנושא הלימודים כך:

"הייתי רוצה שהקיבוץ יכריז על מגמה ללימודים - ללא שום הגבלה תקציבית אני משוכנע שתוך השנה הראשונה זה יתחיל להשתלם, גם מפני שיש לאדם יידע נוסף, אבל גם - ואולי בעיקר - מפני שעצם הסיפוק יעלה לאין ערוך את רצונו ונכונותו של האדם לתרום." יחד עם זה מבהיר ג'ק, שכוונתו בעיקר ללימודי השכלה גבוהה והכשרה מקצועית.

- נדמה לי, שמצאת כר נרחב לכישוריך ואתה מקבל סיפוק רב..

"אני לומד כל הזמן, פוגש אנשים מעניינים, שומע דעות שונות. זאת עבודה מרתקת

ומעשירה, ובעיניי - גם חשובה."

ראיינה - אנגה

עמק-החובה חי' ואתפתח!

אבגה

כמו ברוב המיגזרים בימים אלה, עומד גם הדני"ח השנתי של מנהל ב"י"ס "עמק החולה" בסימן של המצוקה הכלכלית. מצד אחד מצוים אנו על צמצומים, ומצד שני גדל בהתמדה מספר התלמידים. השנה המספר עמד על 1108, ובשנה הבאה יורגש הגידול בעיקר בחטיבה העליונה, שלשם יעברו 160 תלמידים מחטיבת הביניים, כולל חברת הנוער מעמיעד. אומנם הגידול במספר צריך להקטין עלויות, אומר דן, אבל אנחנו מנהלים מאבק ממושך עם משרד החינוך על בינוי וזאת מעמסה גדולה מבחינת המקום - גם כשיש כבר אישורים, אין מימון. השנה התפקיד החדש של ריכוז פדגוגי (ג'וני פרנק) מוכיח את עצמו. כל שנה מצטרפים כ-15 מורים חדשים לביה"ס בהליווי האוהד והחם של ג'וני מקל על קליטתם. פן אחר של עבודתו הוא שיפור עבודתם של צוותי העבודה המקצועיים. המגמה היא שכל קבוצה של מורים באותו מקצוע תשתף פעולה, לרווחת כולם. ג'וני גם מתעדכן בשינויים בתוכניות הלימודים שחלים - או ביוזמתנו או ביוזמת משרד החינוך - במיוחד במה שנוגע לתעודת הבגרות.

בלימודי הטכנולוגיה יש רפורמה שלמה, נלמרות שהוצג שלד ויש מימון, עדיין יש התלבטות מה ללמד בתחום המכונאות (מכניקה). יש לנו ציוד טוב ללימודי רובוטיקה, מחשבי, בקרה וצוות מורים מן הטובים בארץ. מכל הארץ באים אלינו ללמוד שיטות הוראה שלנו בטכנולוגיה.

המגמה שלנו בשנים האחרונות היא לדחוף מקסימום תלמידים לגשת לבחינות בגרות. גם מי שאין לו הישגים גבוהים מאוד, ניגש לבחינות הבגרות ולכן לא מגיעים תמיד לתוצאות מבריקות, אבל בבתי-ספר אחרים תלמידים אלה היו נושרים, ואנו משתדלים להשאיר כמה שיותר תלמידים במסגרת. ישנו מסלול אחד (מסמ"ר - מסגרת מקצועית רגילה) שבו לא ניגשים לבחינות בגרות.

מתכונת הנסיעה לפולין היא כמו לפני שנה. מספר היוצאים (בפוטנציה) הוכפל ויוצאים 62 תלמידים (42 מקיבוצים, השאר ממושב). כזכור, המימון ע"י עבודת הנוסע.

נושא מרכז - יש ספק רב אם יתקיים, בעיקר מחוסר אמצעים. השנה נגיש כבר בסוף אפריל הצעת תקציב להנהלה הרחבה לשנה"ל הבאה, כדי להיערך טוב יותר להתייעלות בשטחים שונים. גם יפנו שוב למושבנים בהצעה להיכנס לבעלות, ז"א להיות שותפים מלאים ופעילים בהנהלת ביה"ס.

יום לימודים ארוך - כרגע נראה שאין שום אפשרות לעבור לשיטה זו בשנה הבאה. מערך הלימודים (מבחינת מבנים) מבוסס על היעדרות של מחזור אחד מביה"ס כל יום. אם נכשנשמע שיש מימון לבנייה וכו', נתחיל להיערך. כרגע כל הדיונים הם במישור הפוליטי ואין שום דבר ממשי בשטח. מלבד הקנשי ב"שטח מחייה" יסכן שבוע לימודים של 5 ימים זהים לכולם את מוסד "יום העבודה" בקיבוצים. לסדרן אין אפשרות להכניס את כל תלמידי התיכון לעבודה באותו יום; כאמור, כל הנושא עדיין לא מציאותי. זה הכול להפעם.

נ.ב. הפעם לא נכחתי בפגישה עם דן לוינ ואני מודה לרונה שהעבירה לי את המידע.

סוף - דרום - אפריקה - מצלח:

אנו מקווים שמכתב זה מוצא את כולם בריאים.

אנחנו הצטערנו לשמוע על האסון שפקד את משפחת ריפקינד וכל בית כפר הנשיא. שמענו גם על המפעל והופתענו מאוד. אמנם לא ידוע לנו מאילו סיבות הוא נסגר, אבל זאת היתה הפתעה.

סוף סוף עברנו לבית משלנו, וחיים כמו משפחה. כאשר יש בית משלך, רק אז מבינים את כל שזה אומר, ותאמינו לי שזה בכלל לא פשוט. הכל מאוד יקר ופתאום יש חובות. אבל עם כל זה אנחנו נהנים, ומשתדלים גם לטייל ולנצל את הנוף הפנטסטי שיש כאן. כרגע אנחנו עוברים תקופה מעניינת מכל הבחינות. דרום אפריקה לא כמו שהיתה לפני חודש, ולדודו שצעק לי לפני שעזבנו "Release Nelson Mandela - Get rid of Apartheid" נגיד: עשו, ועוד יותר. יש אי ודאות בקשר לעתיד, אבל ההרגשה הכללית היא של שיפור במצב.

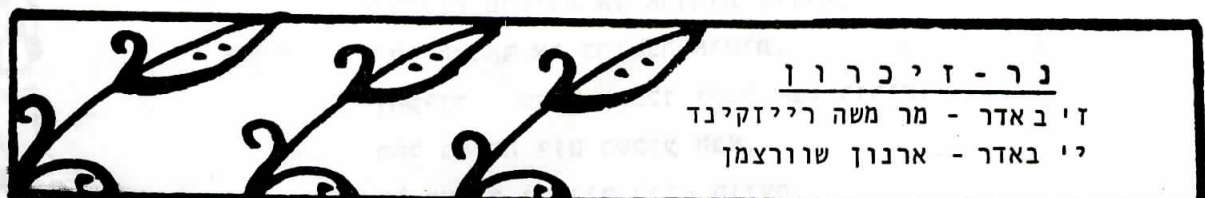
אני פתחתי מעון בוקר לגילאים 3 - 2. בגנים פה לא מקבלים גילאים אילו, כי רוב הילדים עדיין בטיטולים, וככה זה. הרמה החינוכית פה בגנים יותר נמוכה משלנו, אבל זה מפני ששיטות הלימוד שונות משלנו. מיטל נחשבת לילדה מפותחת לגילה, אז העבירו אותה לקבוצה של בני 4. שוב זה תלוי בבית-ספר ובגן המסויים. בצוהריים אני עקרת בית במלוא מובן המילה.

הבנים מרוצים בבית הספר. דורם נבחר לקפטן נבחרת השחיה של בית הספר. לפני שנה קיבל תואר וגביע של אלוף שחיה '89. הוא גם קיבל תואר של "איש המשחק" באחד ממשחקי הקריקט נגד בתי-ספר אחרים. הוא בכיתה ז' השנה, וכל הכיתה יוצאת לטיול לצפון הארץ לשלושה ימים. בלימודים שניהם בסדר גמור. שובי, זה השטח שלו. למזלנו הוא מסתדר יפה. הם לומדים גם אפריקנס וזולו! בעוד חודש כיתות ה'-ו'-ז' יוצאות לטיול בדרום-מזרח הארץ. מה שנוגע להרולד - הוא עדיין עובד בתור מנהל מפעל, עם כל העליות והירידות, ומוצא את העולם הכלכלי מאוד מהיר, ואין מקום לטעויות ואי-הבנות. כל שישה חודשים מחליפים את ההנהלה, אז בעוד חודש-חודשיים הוא יהיה "מנהל החוזים". כך הוא מאמין שהמנהלים לא מתייבשים.

טוב - מספיק לקשקש. מי שמגיע הנה, שלא יעבור בלי להגיד שלום. יש מיטה נוספת וגם רצפה. להת' בינתיים,

מתגעגעים,

הולאים

פִּינֹת הַסֵּרֵט הַשָּׁבִועִי

שֵׁם הַסֵּרֵט: ק א נ ב ט ר י C O U N T R Y

בִּימוֹרִי: רִיצִירֵד פִּירֵס

מִשְׁחָק: ג'יסיקה לאנג, סם שפארד

סם שפארד הוא לא סתם שחקן, הוא מִישֶׁהוּ. יש לו קרדיט מכובד ביותר כמחזאי אמריקאי, מהבולטים של ימינו והוא אף חתן פרס פוליצר על מחזהו "ילד קבור". הוא מחזאי רציני ואפילו מודרני. ואנחנו ראינו את הסרט "הצוות המובחר", שם שיחק אסטרונוט קשוח, אב-טיפוס של אליל אמריקאי. מבחינת הטיפוס על המסך הוא עשוי להזכיר את המפרי בוגרט, אבל הרבה יותר "חתיר".

אך בעצם הסרט הוא בעיקרו הגיבורה, האישה שנלחמת על חיי משפחה. ג'סיקה לאנג כמוֹבֵן שלא צריכה כבר להביא פתק מההורים על היותה שחקנית איכותית. הסרט צמח על רקע מאבקם של החקלאים נגד נציגי הממשל (של רייגן), שמנסים לחסלם. ה"רעים" בסרט הם נציגי הממשלה והם רעים משום שהם מבקשים לעשות לחוואים את מה שרוצים לעשות הבנקים לקיבוצים בארץ. מהבחינה הזאת הסרט עשוי להיות הכנה טובה לכניסה ל"הסדר".

הסרט של ריצ'רד פירס מחזיר אלינו את סיפורי "המשפחה והאדמה", שהיו נפוצים כל-כך בראשית הקולנוע ונזנחו בשנים האחרונות. סיפורה של אישה אחת, אישתו של עובד אדמה כמורה, היוצאת למלחמה נגד הבנקים הגדולים והמצב הכלכלי הקשה, שמאיימים לחסל את המשפחה. הגבר מתרסק נוכח האירועים והיא לוקחת על עצמה להילחם את כל המלחמה גם בשבילו. סרט חובה לקיבוצים שנכנסים ל"הסדר" עם הבנקים.

בשבוע הבא: קרונקדיל דנדי 2.

ו (וגליה מאור) סרטים

בי"ט באדר, תוא ה-16 במרץ -
פנרים לכל חבר/חברה וכל לץ.
נמשלוח-מנות ממש כמו תמיד
ניתן זה לזה בין ידיד לידיד.

והשנה -

כל אחד כרצונו יוכל לעשות,
חבילות פרטינת או ארנחות שונות,
דרך הדואר או בהזמנה אישית.
והעיקר - שמות תוכלו לקבל אצל דורית,
החל מאיזה יום בשבוע הבא,
על תאריך מדנייק תבוא הנדעה.

בברכת חג שמח - דליה ב.

עם אידי דעבון דל

(עם הקמת המצבה על קברו)

ב-1942 פגשתי את איזי בפעם הראשונה - גבוה, בלונדי, בהיר - היה יכול להיות שחקן קריקט אנגלי טיפוסי. למד אז את תורת החקלאות ובאותה שנה, נדמה לי, סיים את לימודיו האוניברסיטאיים ובא להכשרה. מאז היו דרכינו במסלול אחד.

בזמן שעבדנו בתנועת הנוער ואיזי היה מזכיר "החלוץ", גרנו יחד בקומונה בלונדון. כמובן, בנוסף על העבודה היו לנו רגעים רבים של בדיחות וצחוק - צד של איזי שהתגלה במשק לא לעיתים קרובות.

אחרי העלייה קיבל על עצמו תפקידים חקלאיים קשים, גם פיתוח חקלאות באדמות החולה הסרבניות, גם ריכוז משק בתנאים התחלתיים, כאשר הבעיות גברו עלינו וההצלחות היו מועטות. יש אנשים שתופסים עניין ובמהירות יורדים ממנו, כשההצלחה מתמהמהת לבוא. יש אנשים שמפחדים לקבל על עצמם משימה, אלא אם כן ההצלחה נראית מוחלטת. יש גם כאלה שמקבלים על עצמם תפקידים בלי לבדוק את עומק הבעיות ואינם ערים לקשיים שיש. איזי לא היה כמוהם. ידע את הבעיות, הבין את סכנת הכישלון, אך כשקיבל על עצמו תפקיד, דבק במשימה עד הסוף ולא הירפה.

כך היה בזמן שעבד בחקלאות וניהל מאבק קשה מול שטחים שלא רצו לתת יכול. כך היה כמרכז משק, כאשר לא כל החברים הבינו את הקשיים האובייקטיביים שעמדו לפנינו. וכך היה כאשר היה עליו לבנות שיטת תמחיר במיבנה המסובך שלנו.

עניין צדדי אולי, אבל כל-כך טיפוסי לאופיו של איזי. היה אחראי על רישום המכונות. כל יום בבוקר מוקדם, לפני יציאת המכונות לעבודה, איזי היה מגיע לכל מכונת, רושם את הקילומטרז' - וזאת גם אחרי שחלה וידע סבל וכאבים קשים.

כמו דבקותו בעניינים חומריים בחיינו, כך דבקותו ברעיון הקיבוץ. לא זנח את אמונתו בדרכנו, גם כשהיו אכזבות. כפי שכתוב "לא עליך המלאכה לגמור ולא אתה בן-חורין להיבטל ממנה", כך איזי התנהג. את המלאכה עשה בנאמנות, את חייו הקדיש לרעיון בנאמנות ולא "נבטל".

ואם משוררי תהילים אמרו "לא במותו יקח הכל", כך לא במותו מבוטל הכול. אנו לא נשכח את פעולותיו, את אופיו, את כשרונו המתמטי. את מהירות גדיבור, את יושרו וידידותו. יהי זכרו ברוך.

מיכאל כהן

השתתפותנו הכנה באבלם של משפחת עמר ועליזה נ. במות האב, הסב, הגיס

ש ל ו ם ד י ו ם

על סדר היום:

1. בקצרה - על מה שקורה ב"הבונים צנרת"
2. דיווח של שמואל על השתלבות כפר הנשיא ב"הסדר".
3. דיון על מטרות ההסדר.

1. החברים שמעו מפי שמואל שהמשא ומתן בין הפועלים למפרק. הולך ומגיע לקיצו. כפר הנשיא נותן את חלקו בפיצויים מוגדלים בסך 300,000 ש"ח מול סכום דומה שיבוא מ"כור" או מההסתדרות. זאת כמובן רק לאחר שיחתמו הפועלים על כך שלא תהיינה להם יותר תביעות כספיות או אחרות מקיבוץ כפר הנשיא בגין מפעל "הבונים צנרת". ובכך משלים הקיבוץ את ניתוקו המוחלט מן המפעל. כמו כן, נמסר שעתיד המשך עבודתם של ברוך וקולין ב"צנרת" יועלה בקרוב לדיון בישיבת ועדת המשק.

2. שמואל מסר על הפגישות השונות שנערכו עם התק"מ שהיו מאד ראשוניות, וכמו כן שרק עתה התפרסם ספר המתאר את תהליך ההבראה של הקיבוץ בהסדר. צויין שתוך חודשיים שלושה, נצטרך לגבש את החומר ולשבת מול מינהלת ההסדר. מבחינת המשק עלינו להעריך לשינויי מבנה הכרחיים שיאפשרו להתאים את המשק לתנאי ההסדר. כמו כן הועלה הצורך בועדה רחבה יותר שתתמוך בצוות ההסדר ושתהווה גוף שאליו מגיע הצוות מפגישותיו עם הבנקים להתייעצות ולליבון דברים. הועדה תעביר גם את המסמכים למטה אל חברת כפר הנשיא.

בדיון הסוער שהתפתח אחר-כך נאמרו הרבה דברים חשובים (ומייקל כהן לא נרדם בו אפילו פעם אחת). חשוב להזכיר את דבריו של פסח פריד מרכז ו. המשק של התק"מ. שאמר - שחשוב שההכרה בדבר המלחמה על הקיום תבוא לידי בטוי מרבי. אחרת לא יהיה קיבוץ. אף אחד לא ירפד יותר אף קיבוץ בעתיד, וזהו הצ'אנס האחרון. צריכה להיות הבנה אמיתית שחייבים להעלות את מספר המפרנסים, וחשוב מכל, שאין לכך הרבה זמן. צריכים להתחולל הרבה שינויים במעט זמן, טווח הזמן הוא שנתיים או מקסימום שלוש שנות חסד. מי שלא ינצל את הזמן להשתנות, יפול. בהמשך הדיון הוזכר שהפרט יצטרך לקחת יותר אחריות לחלקו במאמץ הכללי. ושנצטרך לשנות את המבנה הארגוני שלנו למבנה יותר אפקטיבי. בכפר הנשיא יש יתרון יחסי שיש בידינו אמצעי ייצור שאינם מנוצלים במלוא יכולתם ("משמרת שלישית" במפעל למשל) ומאחר והאמצעים ישנם, נוכל להגדיל את הרווח. סוכם שצוות המשא ומתן יורכב מאנשים מקצועיים, מרכז משק, גיזבר, החשב הכללי. ולהביא לדיון באספה שתי אפשרויות של ועדה רחבה תומכת:

א. שזאת תהיה ועדת משק.

ב. ועדה ניבחרת ע"י האספה.

כמובן שחברים יהיו רשאים להעלות בדיון באספה גם רעיונות והצעות משלהם. ועכשיו שלוש ארבע לעבודה.

נוכחי: ניל ש', יוסי כץ, אהרון ל, מיכאל כ, דוד דיבון, דני פ, ג'אקי ע, גדי ע, אלק ק.
ענת א, רחלי פ, רונה א, יונתן ט, יוסי כהן, יענקל מ, איתמר ע.

1. השקעות צרכניות

* אולם התכנסות: סידורי בטיחות נדרשים ע"י כיבוי אש ומשטרה + ווילונות לבמה

12,650 ש"ח

ושונות .

25,000

* שיפוץ פעוטון:

50,000

* גמר בנייה בקומת קרקע חדר אופל כולל סידורי נוי סביבתיים

45,000

* החלפת שולחנות וכסאות בחדר אוכל:

1,000

* חדרי ארוח: סידורי בטיחות נדרשים

133,650 ש"ח

סה"כ כולל מע"מ

ממון:

35,000 ש"ח

מענק מועצה איזורית

50,000

מענק משרד השיכון 1

35,000

מענק משרד השיכון 2

15,000

מענק משרד השיכון 3 *

135,000 ש"ח

סה"כ מימון

* למענק מ. השיכון 3, יש הבטחה אך טרם נתקבל אישור.

הוחלט בחיוב על כל הסעיפים הנ"ל, אך החלפת הריהוט בחדר אוכל יבוצע במלואו רק אחרי קבלת מענק משרד השיכון 3.

עד אז יעמוד לרשות הסעיף הזה, סכום של 30,000 ש"ח בלבד.

2. השקעות יצרניות:

4,000 ש"ח

פרדס - מכסחת

2,250

זרוע למרס

(סעיף זה יבורר עם המוסך לבדוק שמוש בציוד קיים).

20,000

עד מקסימום

גד"ש - מכונת טנדר

נמסרה אינפורמציה מלאה על מאמצנו לסייע בפתיחת המפעל מחדש ע"י המפרק הזמני. תרומתנו לפתרון הנ"ל, ולניתוק סופי של כפר הנשיא מהמפעל. יהיה בסכום 250,000 ש"ח ללא קשר לחובות ופרעון ערבויות שקיבלנו על עצמנו בעבר, ושהם יהיו מנת חלקנו בפתרון בעיות המפעל בעתיד.

4. תוצאות תמחירות בענפי החקלאות בשנת 1989:

חולקו הנתונים העדכניים של תמחיר הענפים והתקיים דיון של קריאה ראשונה. חברי הועדה יביאו את שאלותיהם והשגותיהם בישיבה הבאה.

רשם: שמואל חצור

WISDOMS - PAGE

NEWS OF THE WEEK

* It really has been one hell of a week. Issy's stone-setting, then the funeral of Shalom Davis, Tootsie's father, Alice Namali's brother-in-law, one-time member here. And today (Thursday) we heard of the second accident suffered by members of the kibbutz within a week. Angy is in hospital with head injuries, after a collision with a tourist bus. We hope and pray that all will be well, and, generally, that we are coming into a better streak.

* And on the positive side - within the month (20th March) we shall be celebrating Tsivia and Dubbie's wedding.

* Hilda and Harry are going to England for a holiday on the 6th. Hope you have a lovely time, and that the weather is better than here.

* Not that we should be sorry about the rain we have been having - the newspapers tell that the Kinneret (Sea of Galilee) is the lowest it has been for years, and restrictions on the use of water can be expected in the summer.

* On the other hand, as we said last week, electricity cuts are over for the time being. Bruce still hasn't given me that promised article....

* While Meir is recovering from the accident, Netta is holding the fort. She also says she has already entered the first thousand books into the computer. (in Hebrew). She has another 12,500 to go!

* Carol Lopov is back from her holiday abroad. Welcome home.

* And another couple of new soldiers: David Telem, who enlisted a couple of weeks ago already, and S'madar Whitham who has just started. Good luck, kids.

Allright - keep well.

SHABBAT SHALOM,

Inge

Our condolences to the Amar family and to Alice Namali
on the death of the father, grandfather, brother-in-law SHALOM DAVIS

7 Adar - Mr. Moshe Reiskind
10 Adar - Arnon Schwartzman

נר זכרון

MAZAL TOZ

H A P P Y B I R T H D A Y

- 4.3.90. Tsachi Franklyn
Karni Fuchs
Yarden Yentis
- 5.3.90. Tamar Wolfin
- 6.3. LeoneWaller (M. Cohen granddaughter)
- 7.3. Shie Whitham
Eitan Mashiach
- 8.3. Michael Erenberg
Dror Collins
Einar Nitzan
Noah Oren (Raines granddaughter)
Arbel Beidak (Abb grandson)
- 9.3. Michal Segal
Kuttie Goldberg
Janice Ben Chaim
- 10.3. Frankie Glick

F I L M O F T H E W E E K - " C O U N T R Y "

with Jessica Lang, Sam Sheppard.

This film is about the fight of American farmers in general against the establishment, which tries to cut down their hard-earned profits, and lends them money under impossible conditions. (Sounds familiar....).

The story centres on one woman, mother of a family, who sets out to fight the big banks and the economic conditions that threaten her family.

Next week (or forthcoming attractions):

CROCODILE DANDY II

